

Monikasvoilla Oscar-juhlalat

Otsikon nimeämä kullattu pystinäet ojennettiin Väinö Välkylle tunnustuksena hänen 50-vuotisesta uurastuksestaan harrastajanäyttelijänä viime tiistaina Porin Työväenopiston Ruma Elsa esityksen ensi-illassa. Itse Monikasvo-ryhmälle täyttyy 15 vuotta tänä keväänä, joten ojennan näitten sanojen myötä pikkupatsaan myös tälle uutteralle ryhmälle.

Jonkinmoinen huomionosoitus olisi paikallaan myös ohjaaja Helka Kuusiluodolle harrastajateatteritoiminnasta. Ruman Elsan lisäksi Kuusiluodon ohjauksia nähdään alkukesästä vielä Pihlavan Työväenopiston näytelmäpiiriltä Mihuran kirjoittama Maribel ja omituinen perhe sekä Nakkilan Napakoitten esitys Simo Hämäläisen Jätkät

-näytelmästä. Melkoinen joukko näyttelijöitä ja ohjaajia on saanut Helkalta vuosikymmenien aikana opastuksen teatterin mystiseen maailmaan havaitakseen, että käytännössä harrastajankin teatterityö on aikamoista raatamista, itsensä liikoon panemista. Väinö ja Helka tämän tietävät, joten hurraa ja onnea molemmille ja harrastajateatterille yleensä.

Ruma Elsa

kuuluu Ensio Rislakin harvalukuisen näytelmistön parhaimpiin Rakkaan Wennderin ja Kunnioittaen tekstien ohella. Rislakki muistetaan ehkä vieläkin mainiona pakinoitsijana, joka maailmakiertäneenä ja satiirisen sanonnan mestarina jätti jälkensä Valentinimimerkillä vähän kaikkeen 40- ja

50-lukujen ajankohtaiseen tapahtumiseen. Rumassa Elsassä (1949) hämmästyttää se, että jo tuolloin Rislakki paneutui naisasiaan kodin ja avioliiton näkökulmasta, harvinaista sodan jälkeisessä Suomessa. Rislakin sympatiat olivat naisen itsenäisyyden puolella, vielä harvinaisempaa niinkuin sekin, ettei hän juuri antanut kummallekaan sukupuolelle armoa naisen tunkemisessa nyrkin ja hellan väliin.

Monikasvojen tulkinnalle tästä jatkuvasti ajankohtaisesta näytelmästä antaa hyvän perustan Väinö Välkyn tapaan pitkään mukana olleet näyttelijät. Erityisen ilon aiheen koin nuoren polven sympaattisesta työskentelystä. Kyllä näkyi, että ne 3 harjoitusta viikottain kevään kuluessa ovat langenneet hyvään maahan. Rumana/kauniina Elsan Eija Rosenholm muuntui

näppärästi siksi naisenaluksi, joka pani miehet järjestykseen ja korjasi potista itselleen sopivimman eli Jukka Kiiverin kuvanveistäjä Oraksena. Aikuispolven vanhemmassa päässä Sinikka Koskinen ja Kristiina Kojo muotoilivat mallikkaat kodin hengettäret. Tyttärinä Anne Halmela ja Sanna Salonen saivat katsomosta sympatiaa, vaikka roolit todistivatkin vanhojen asenteiden sitkeyden. Mainioita tulkintoja molemmat.

Miesten eturivin paikan vei tietenkin Väinö Välkky tyylikkään karskina kemistinä ja vävyehdokkaana. Jukka Kiiveri Elsan lapsuuden kumppanina, Markku Leino rukiintuoksuaisena agronomina ja Tommi Virhiä hellyttävän arkana Usko Aamusena noukkivat tarkasti Rislakin herkullisimmat repliikit yleisön iloksi niinkuin Marja Tuonosen reportteri (naistenlehtien toimittajana ihan tätä päivää). Elsa ja Pertti lapsina jäivät nyt toteutumatta, paikalla lie nee ollut vain toinen eli Riitta Dersten.

Tahtia kannattaisi tiivistää, eikä olisi ollut pahitteeksi jonkinlainen musisointi muutamia venytettyjä oleilemisia ryydittämään. Rumasta Elsasta on tehty sekä elokuvaa että

musikaalia, mutta kyllä minusta teatteri sinällään muut voittaa. Myös tämä Monikasvojen hauska ja tuore esitys.

Helmi Neva

kouluruoka

Pori:

ma: nakkikastike, peruna, kaali-ananassalaatti

ti: maksalaatikko, puolukka, juusto

ke: silakkapaistos, peruna, punajuurisalaatti

to: lihakeitto, kaurasämpylä

pe: neljänviljanpuuro, tuoremarjakeitto

Rauma:

ma: italianpata, salaatti

ti: stroganoff, perunat, herneet

ke: merisilakkaa talon tapaan, perunat, pirteä salaatti

to: veriohukaiset, puolukkaa, jogurtti

pe: hernekeitto, juusto